GREGORIUS MAGNUS
12. Jh. Seite 110r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

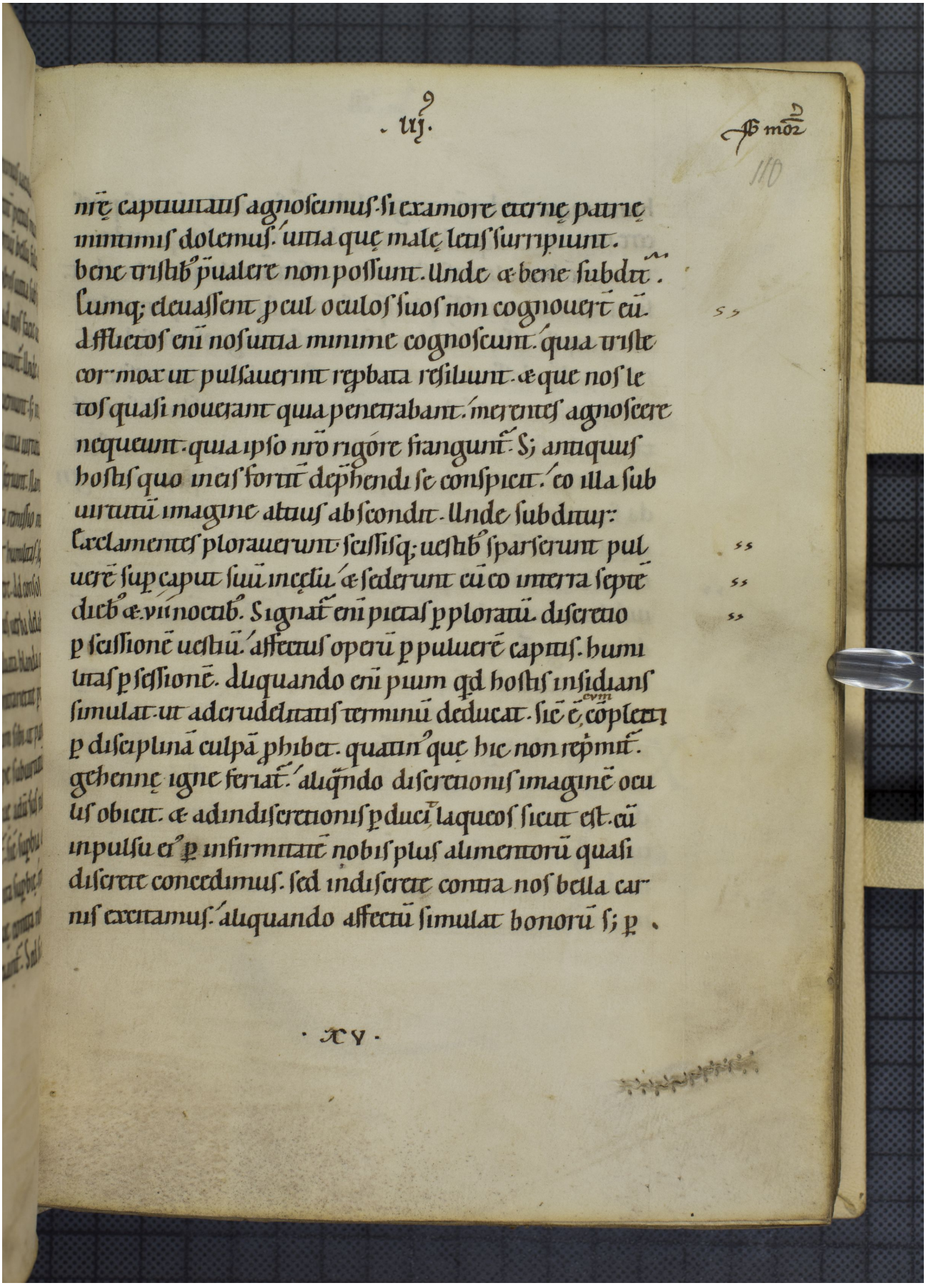

nr̄ę captiuitatis agnoscimus. si ex amore eternę patrię
mintimis dolemus. uitia quę malę letis surripiunt.
bene tristib⁹ p̄ualere non possunt. Unde & bene subdit̄.
Cumq; eleuassent p̄cul oculos suos non cognouert̄ eū.
afflictos enī nos uitia minime cognoscunt. quia triste
cor mox ut pulsauerint rep̄bata resiliunt. & que nos le
tos quasi nouerant quia penetrabant. merentes agnoscere
nequeunt. quia ipso nr̄o rigore frangunt̄. S; antiquus
hostis quo in eis fortit̄ dep̄hendi se conspicit. eo illa sub
uirtutū imagine altius abscondit. Unde subditur:
Exclamentes plorauerunt scissisq; uestib⁹ sparserunt pul
uerē sup̄ caput suū in cęlū. & sederunt cū eo in terra septē
dieb⁹ & vii noctib⁹. Signat̄ enī pietas p̄ ploratū. discretio
p̄ scissionē uestiū. affectus operū p̄ puluerē capitis. humi
litas p̄ sessionē. aliquando enī pium q̄d hostis insidians
simulat. ut ad crudelitatis terminū deducat. sic ē cum cōplecti
p̄ disciplinā culpā p̄hibet. quatin⁹ quę hic non rep̄mit̄.
gehennę igne feriat̄. aliq̄ndo discretionis imaginē ocu
lis obicit. & ad indiscretionis p̄ducit laqueos sicut est. cū
in pulsu ei⁹ p̄ infirmitatē nobis plus alimentorū quasi
discrete concedimus. sed indiscrete contra nos bella car
nis excitamus. aliquando affectū simulat bonorū s; p̄